19. 9. 2014

ID: 95366

Znalecký posudek

Znalecký posudek vypracovaný znalcem, který nesmí ve věci posudek podat z důvodů uvedených v ustanovení § 11 odst.1 zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů), není způsobilým důkazem, na základě něhož by bylo možné učinit skutková zjištění soudů; ke skutečnostem, pro které je znalec vyloučen, soud přihlíží kdykoliv za řízení.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 2616/2013, ze dne 17.7.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce J. B., zastoupeného JUDr. T.Ch., advokátem se sídlem v K., proti žalovaným 1) D., státnímu podniku se sídlem ve S.p.R., a 2) OKD, a.s. se sídlem v K., zastoupenému Mgr. V.Z., advokátem se sídlem v O., o odškodnění pracovního úrazu, vedené u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 26 C 114/2010, o dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. dubna 2013 č.j. 16 Co 271/2012-176, tak, že rozsudek krajského soudu [s výjimkou výroků týkajících se žalovaného 1)] a rozsudek Okresního soudu v Ostravě ze dne 27.7.2012 č.j. 26 C 114/2010-149 [s výjimkou výroku o přiznání znalečného a výroků týkajících se žalovaného 1)] se zrušují a věc se v tomto rozsahu vrací Okresnímu soudu v Ostravě k dalšímu řízení; jinak se dovolání žalobce zamítá.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v České Lípě dne 9.12.2009 domáhal, aby mu žalovaný 1) zaplatil na náhradě za ztrátu na výdělku za dobu od dubna do listopadu 2009 celkem 39.453,- Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil zejména tím, že dne 26.8.1994 utrpěl u svého "tehdejšího zaměstnavatele OKD, a.s. Důl Doubrava" pracovní úraz na koleně pravé nohy, v důsledku kterého se stal trvale nezpůsobilým pro výkon dosavadní práce a pro který mu byl přiznán "plný invalidní důchod", a že náhradu za ztrátu na výdělku mu na základě dohody vyplácela "pojišťovna Kooperativa" až do 31.3.2009. Dopisem ze dne 13.5.2009 pojišťovna oznámila žalobci, že podle potvrzení ošetřujícího lékaře trpí obecným onemocněním a že "z odborného lékařského stanoviska Prof. MUDr. Petra Brhela, CSc." plyne, že následky obecného onemocnění by žalobce samy o sobě vyřazovaly z původní profese a že proto tento stav lze označit za podstatnou změnu poměrů ve smyslu § 202 zákoníku práce. Žalobce je však "přesvědčen, že jeho zdravotní stav v současné době netrpí žádnými onemocněními, které by jej vyřazovaly z původního pracovního zařazení s odhlédnutím od pracovního úrazu z roku 1994".

Okresní soud v Ostravě, kterému byla věc usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.4.2010 č.j. 4 Nd 100/2010-23 přikázána k projednání a rozhodnutí, nejprve na návrh žalobce usnesením ze dne 15.8.2011 č.j. 26 C 114/2010-64 připustil, aby do řízení vstoupil žalovaný 2), poté rozsudkem ze dne 27.7.2012 č.j. 26 C 114/2010-149 žalobu zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, že České republice se "právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává" a že znalkyni MUDr. Zdeňce Nohelové se přiznává znalečné ve výši 15.100,- Kč, které jí "bude vyplaceno z účtu České republiky - Okresního soudu v Ostravě". Soud prvního stupně dospěl na základě zjištění učiněných z odborného stanoviska Prof. MUDr. Petra Brhela, CSc. ze dne 10.5.2009 a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství, ze dne 13.2.2012, vypracovaného znalkyní MUDr. Zdeňkou Nohelovou za pomoci konzultanta ortopeda MUDr. Aleše Sládka, k závěru, že žalobce, i kdyby netrpěl ani následky pracovního úrazu ze dne 26.8.1994, ani následky nemoci z povolání zjištěné v květnu 1988, by nebyl schopen od 1.4.2009 vykonávat práce horníka v podzemí

hlubinných dolů, neboť jeho obecná onemocnění ho "vyřazují z výkonu důlní práce obecně"; na požadovanou náhradu za ztrátu na výdělku proto žalobce nemá právo, neboť "došlo k přerušení příčinné souvislosti mezi následky pracovního úrazu (nemoci z povolání) na straně jedné a ztrátou na výdělku na straně druhé". Vůči žalovanému 1) soud prvního stupně žalobu zamítl také "z důvodu nedostatku pasivní legitimace", když bylo zjištěno, že pracovní poměr žalobce u jeho tehdejšího zaměstnavatele (OKD, a.s.) byl ukončen dnem 28.8.1995, tedy ještě před nabytím účinnosti smlouvy o prodeji části podniku ze dne 22.12.2003 (účinné od 1.1.2004), a že proto nemohla na základě této smlouvy přejít ze žalovaného 2) práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu k žalobci na žalovaného 1).

K odvolání žalobce Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 4.4.2013 č.j. 16 Co 271/2012-176 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně (s výjimkou výroku o přiznání znalečného MUDr. Zdeňce Nohelové) a rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení a že Česká republika "nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení". Odvolací soud po doplnění dokazování výslechem znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové dovodil, že znalecký posudek je "přesvědčivý a vyčerpávající, je náležitým logickým způsobem odůvodněn, je podložen obsahem nálezů a nelze přehlédnout, že je vypracován i na základě konzultantského posudku z oboru ortopedie", a že závěry znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové a odborného stanoviska Prof. MUDr. Petra Brhela, CSc. jsou "prakticky shodné", a uzavřel, že u žalobce došlo k podstatné změně poměrů, která znamená zánik práva žalobce na náhradu za ztrátu na výdělku. Požadavek žalobce na vypracování dalšího ("revizního") znaleckého posudku odvolací soud odmítl s odůvodněním, že soudy "se uchylují k vypracování revizního znaleckého posudku, pokud ve stávajících znaleckých posudcích nebo ve zprávách ve znaleckém posudku jsou diametrální rozdíly v odborných závěrech, které se nepodaří odstranit konfrontací znalců", a že v projednávané věci "pro takový postup nejsou důvody", neboť žalobce "nepředložil jediný důkaz, který by byl v rozporu se závěry znalkyně MUDr. Nohelové" a "pouze subjektivní přesvědčení žalobce, že obecnými chorobami netrpí, nepostačuje k tomu, aby byl ve věci proveden důkaz revizním znaleckým posudkem". Odvolací soud se ztotožnil se soudem prvního stupně také v tom, že žalovaný 1) není ve věci pasivně legitimován.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá v první řadě, že názor odvolacího soudu o předpokladech, za nichž lze provést důkaz "revizním znaleckým posudkem", i když "možná do určité míry koresponduje s literou zákona", je "v zásadní kolizi s ústavněprávními principy českého právního řádu". Odvolací soud se podle žalobce "staví k posudku a ke znalci zcela nekriticky" a nevzal ani v úvahu, že žalobce "již v řízení před soudem prvního stupně a písemně také v samotném odvolání vyjádřil nesouhlas s osobou znalkyně" MUDr. Zdeňky Nohelové, jejíž "hlavní činností je vypracovávání znaleckých posudků pro potřeby těžebních organizací, zejména OKD". Žalobce dále poukazuje na to, že MUDr. Zdeňka Nohelová je "po řadu let členem řídícího aparátu RBP" a je uvedena na "pozici náhradníka zástupce NPSV" u zdravotních pojišťoven a že "těžební organizace" udržují nadstandardní vztahy s lékaři, kteří vystupují na pozicích znalců s patřičnou znaleckou doložkou a "přímo se tak podílejí zcela vědomě na tom, že nejdříve svým prvním znaleckým posudkem zbaví těžební organizaci neperspektivního (s ohledem na zdravotní komplikace) zaměstnance s vystavením znaleckého posudku se závěrem nezpůsobilý pro další práci v dole, po uplynutí několika let pak vystavují další posudek, obsahující poznatky o novém zdravotním omezení, která však již spadá do kategorie obecného onemocnění nebo se závěrem o tzv. oduznání choroby z povolání apod.", a dovozuje, že takový znalec je z podání posudku vyloučen podle ustanovení § 11 odst.1 zákona č. 37/1967 Sb., neboť postačuje "pochybnost o správnosti posudku", aniž by bylo nutné "prokázat případnou podjatost". Žalobce dále namítá, že znalecký posudek MUDr. Zdeňky Nohelové je "do značné míry zpochybnitelný jejím přístupem k posuzování příčin změn zdravotního stavu u bývalých důlních pracovníků ve spojení s prostým působením času", zpochybňuje její závěry o své nezpůsobilosti pro práci v dole "z obecných příčin" a uzavírá, že pouze revizním znaleckým posudkem může vyvrátit nesprávné odborné závěry MUDr. Zdeňky Nohelové. Žalobce

navrhl, aby dovolací soud zrušil rozsudky soudů obou stupňů a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení s tím, že "soudu stanoví povinnost doplnit dokazování přibráním dalšího znalce z regionu mimo přímý vliv OKD a až poté po vyvrácení či potvrzení námitek dovolatele ve věci znovu rozhodne tak, že žalobě vyhoví".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 občanského soudního řádu, se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovolání proti rozsudku odvolacího soudu a posuzovanou věc je třeba i v současné době projednat a rozhodnout - jak vyplývá z ustanovení Čl. II bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb. a vzhledem k tomu, že soud prvního stupně ustanovil znalkyní MUDr. Zdeňku Nohelovou usnesením ze dne 20.10.2011 č.j. 26 C 114/2010-72 - podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále jen "o.s.ř.").

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

V projednávané věci z obsahu spisu vyplývá, že soud prvního stupně usnesením ze dne 20.10.2011 č.j. 26 C 114/2010-72 ustanovil znalkyní z oboru zdravotnictví MUDr. Zdeňku Nohelovou, které uložil, aby vypracovala písemně znalecký posudek a aby ve znaleckém posudku odpověděla na položené otázky, a které povolil, aby si "v případě potřeby přibrala konzultanta z jí vybraného zdravotnického oboru"; v usnesení dále uvedl, že "proti znalci lze vznést námitky do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení u podepsaného soudu". Žalobce, jehož zástupci bylo usnesení doručeno dne 26.10.2011, námitky proti znalkyni nevznesl, nicméně při jednání u soudu prvního stupně, které bylo nařízeno poté, co MUDr. Zdeňka Nohelová ve věci podala (spolu s konzultantem MUDr. Alešem Sládkem) znalecký posudek, a které se konalo dne 27.7.2012, uvedl (prostřednictvím svého zástupce), že "žalobce od počátku nesouhlasil s ustanovením znalkyně MUDr. Nohelové, neboť se domnívá, že je napojena na finance OKD, a proto neočekával žalobce od ní vstřícnost", a že nesouhlasí se závěry znaleckého posudku. V odvolání proti rozsudku ze dne 27.7.2012 č.j. 26 C 114/2010-149, v němž soud prvního stupně vzal rozhodné skutečnosti za prokázané (také) ze znaleckého posudku, vypracovaného znalkyní MUDr. Zdeňkou Nohelovou za pomoci konzultanta ortopeda MUDr. Aleše Sládka, žalobce (mimo jiné) namítal, že "soud si přes nesouhlas žalobce přibral jako znalce pro zpracování znaleckého posudku MUDr. Zdeňku Nohelovou, ačkoliv se jedná o osobu úzce spjatou s těžebním průmyslem, jejíž práce a příjmy jsou přímo spojeny s OKD", vyjádřil nesouhlas s odbornými závěry znaleckého posudku a domáhal se provedení důkazu "revizním" znaleckým posudkem. Odvolací soud v napadeném rozsudku shledal znalecký posudek MUDr. Zdeňky Nohelové za způsobilý poklad pro rozhodnutí ve věci samé a odmítl požadavek žalobce na provedení důkazu "revizním" znaleckým posudkem, aniž by se blíže vyjádřil (v odůvodnění napadeného rozsudku) k námitkám žalobce vůči znalkyni MUDr. Zdeňce Nohelové. Za tohoto stavu věci bylo pro rozhodnutí projednávané věci (mimo jiné) podstatné vyřešení právní otázky, jaký má pro rozhodnutí soudu o přezkoumání znaleckého posudku jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí (o provedení důkazu "revizním" znaleckým posudkem) význam okolnost, že účastník, který se domáhá provedení tohoto důkazu, pochybuje o nepodjatosti znalce, jenž podal jím napadaný

znalecký posudek. Vzhledem k tomu, že tato otázka procesního práva dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu ve všech souvislostech vyřešena, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání žalobce je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Účastníci jsou povinni označit důkazy k prokázání svých tvrzení; soud rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede (srov. § 120 odst.1 o.s.ř.).

Za důkaz může sloužit také znalecký posudek (srov. § 125 o.s.ř.).

Závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. Soud znalce vyslechne; znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně (srov. § 127 odst.1 větu první, druhou a třetí o.s.ř.).

Znalec nesmí podat posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k soudu, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti [srov. § 11 odst.1 zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů)]. Jakmile se znalec dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně; stejnou povinnost mají i účastníci řízení [srov. § 11 odst.2 větu první zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů)]. O tom, zda znalec je vyloučen, rozhoduje předseda senátu [srov. § 11 odst.2 větu druhou zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) a § 17 o.s.ř.].

Je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení; kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek přezkoumat jiným znalcem (srov. § 127 odst.2 o.s.ř.).

Ve výjimečných, zvlášť obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může soud ustanovit k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost (srov. § 127 odst.3 o.s.ř.).

Podle ustálené judikatury soudů (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.9.1968 sp. zn. 1 Cz 39/68, který byl uveřejněn pod č. 4 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1969, Zprávu o úrovni znaleckého dokazování u soudů a státního notářství zn. Cpj 161/79, která byla uveřejněna pod č. 1 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1981, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9.2.2011 sp. zn. 22 Cdo 1561/2010 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.8.2010 sp. zn. 25 Cdo 2414/2008) soud hodnotí důkaz znaleckým posudkem jako každý jiný důkaz (tj. podle ustanovení § 132 o.s.ř.), nicméně je tu při hodnocení tohoto důkazu oproti jiným důkazům určitý rozdíl, který je vyvolán některými zvláštnostmi tohoto důkazu. Při hodnocení důkazu znaleckým posudkem se soud musí zabývat tím, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním posudku jsou náležitě odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpal úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů. Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti nebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit. To samozřejmě neznamená, že je soud vázán znaleckým posudkem a že jej musí bez dalšího převzít. Má-li soud pochybnost o věcné správnosti znaleckého

posudku, popřípadě je-li znalecký posudek nejasný nebo neúplný, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalce požádat, aby podal potřebná vysvětlení, zejména aby posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek; kdyby tím nebyla pochybnost o věcné správnosti znaleckého posudku, nejasnost nebo neúplnost znaleckého posudku odstraněna, soud za účelem přezkoumání znaleckého posudku ustanoví jiného znalce, popřípadě, jsou-li splněny podmínky uvedené v ustanovení § 127 odst.3 o.s.ř., státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost.

V projednávané věci žalobce sice před soudem prvního stupně a v odvolacím řízení opakovaně vyjadřoval nesouhlas s odbornými závěry obsaženými ve znaleckém posudku, který vypracovala MUDr. Zdeňka Nohelová za pomoci konzultanta MUDr. Aleše Sládka, avšak jeho námitky nebyly ničím podloženy (lékařskými zprávami nebo jinými listinami) a zůstaly jen v obecné rovině. Vzhledem k tomu, že znalecký posudek byl jasný a úplný, že soudy obou stupňů neměly pochybnost o jeho správnosti a že pochybnost o správnosti odborných závěrů obsažených ve znaleckém posudku nevzbuzují ani námitky žalobce, soudy postupovaly v souladu se zákonem, když nevyhověly požadavku na přezkoumání znaleckého posudku, zpracovaného MUDr. Zdeňkou Nohelovou za pomoci konzultanta MUDr. Aleše Sládka, jiným znalcem.

Žalobce zdůvodňoval svůj požadavek na provedení důkazu "revizním" znaleckým posudkem rovněž tím, že znalkyně MUDr. Zdeňka Nohelová je "osobou úzce spjatou s těžebním průmyslem, jejíž práce a příjmy jsou přímo spojeny s OKD". Protože takovými (a dalšímu podobnými) námitkami žalobce vyjadřoval pochybnost o nepodjatosti znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové, nešlo o okolnosti, které by mohly odůvodnit vyhovění požadavku žalobce na provedení důkazu "revizním" znaleckým posudkem.

Samozřejmý požadavek na znalecký posudek spočívá v tom, že musí být zpracován znalcem, u něhož nejsou pochybnosti o jeho nepodjatosti. V případě, že lze mít pro poměr znalce k věci, k soudu, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům pochybnost o nepodjatosti znalce, je znalec vyloučen z podání znaleckého posudku, neboť nemůže posoudit skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, objektivně a nezaujatě. Znalecký posudek podaný vyloučeným znalcem proto není (nemůže být) způsobilým důkazem, na základě kterého by bylo možné učinit skutková zjištění soudů.

Bez ohledu na to, že znalec je povinen kdykoliv oznámit soudu skutečnost, pro kterou je vyloučen, a že tak musí učinit ihned, jakmile se o ní dozvěděl, má rovněž účastník řízení právo vyjádřit se k osobě znalce a sdělit soudu skutečnosti, pro něž je znalec z podání znaleckého posudku vyloučen. Tyto skutečnosti může účastník soudu sdělit kdykoliv, jakmile se o nich dozví (srov. též § 17 a § 15a odst.1 a 3 o.s.ř.); lhůta k uplatnění námitky podjatosti znalce, jejíž zmeškání by mělo za následek, že by již otázku vyloučení znalce nebylo možné v základu zkoumat a vyřešit, není stanovena.

I když soud prvního stupně ve svém usnesení ze dne 20.10.2011 č.j. 26 C 114/2010-72 stanovil k podání námitek "proti znalci" lhůtu 8 dnů "ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení u podepsaného soudu" a i když žalobce nevznesl v této lhůtě žádné námitky proti znalkyni MUDr. Zdeňce Nohelové, neznamená to, že by se soudy nemohly (neměly) zabývat jeho posléze vznášenými námitkami, v nichž vyjadřoval pochybnost o nepodjatosti znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové. Kdyby se totiž jeho námitky ukázaly být opodstatněné, mělo by to (nutně) za následek, že by znalecký posudek podaný MUDr. Zdeňkou Nohelovou v projednávané věci nebyl způsobilým důkazním prostředkem a že by soudy za účelem posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, musely ustanovit jiného znalce; šlo by samozřejmě o znalecký posudek podle ustanovení § 127 odst.1 o.s.ř. a nikoliv o "revizní" znalecký posudek podle ustanovení § 127 odst.2 o.s.ř.

Z uvedených důvodu dospěl Nejvyšší soud ČR k závěru, že znalecký posudek vypracovaný znalcem, který nesmí ve věci posudek podat z důvodů uvedených v ustanovení § 11 odst.1 zákona č. 36/1967 Sb. (ve znění pozdějších předpisů), není způsobilým důkazem, na základě něhož by bylo

možné učinit skutková zjištění soudů; ke skutečnostem, pro které je znalec vyloučen, soud přihlíží kdykoliv za řízení.

Soudy obou stupňů se v projednávané věci - jak uvedeno již výše - námitkami, jimiž žalobce (i když zatím jen v obecné poloze) zpochybňoval nepodjatost znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové, nezabývaly (a nevedly žalobce k potřebné konkretizaci jeho námitek). Přestože pro nařízení důkazu "novým" (dalším) znaleckým posudkem nemohou být jen úvahy a přesvědčení žalobce o správnosti odborných závěrů znalkyně MUDr. Zdeňky Nohelové, nemohlo být za této situace spolehlivě uzavřeno, že by skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, byly v řízení před soudy náležitě objasněny a posouzeny.

Ve vztahu k žalovanému 1) soudy obou stupňů dovodily, že proti němu musela být žaloba zamítnuta (také) proto, že ve věci není pasivně věcně legitimován. Vzhledem k tomu, že žalobce v dovolání uvedený závěr nezpochybňuje, je zřejmé, že dovolání v tomto směru nemohlo být vyhověno, neboť jde o důvod, který sám o sobě (nehledě k výše uvedenému pochybení soudů) postačuje k zamítnutí žaloby.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není [ve vztahu k žalovanému 2)] v souladu se zákonem. Protože nejsou splněny podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu napadeného rozsudku odvolacího soudu, Nejvyšší soud České republiky napadený rozsudek [ve vztahu k žalovanému 2)] podle ustanovení § 243e odst.1 o.s.ř. zrušil. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky rovněž toto rozhodnutí [ve vztahu k žalovanému 2) a s výjimkou výroku o přiznání znalečného, který nebyl napaden odvoláním a který tedy samostatně nabyl právní moci] a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu v Ostravě) k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o.s.ř.). Ve vztahu vůči žalovanému 1) Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobce podle ustanovení § 243d písm.a) o.s.ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Odpovědnost za vady
- Náhrada nákladů na výživu pozůstalých (jiných) osob
- Mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti
- Smlouva o dílo (exkluzivně pro předplatitele)
- Spotřebitelský úvěr (exkluzivně pro předplatitele)
- Starobní důchod (exkluzivně pro předplatitele)
- Veřejná obchodní společnost (exkluzivně pro předplatitele)
- Vypořádání SJM (exkluzivně pro předplatitele)
- Přiměřené protiplnění
- Předkupní právo
- Ochrana osobnosti